

bakar. Oivað er smitta longu komin í hendan óhugnaliga rennuströng og hansara íður, ið mæla afturrundir aftur! Tá ið nógv avfall er, plagar springvatn at standa upp úr Losjugarðinum frá hesum strongi, tí har er so illa gjørt undirniðan, at rókíð stendur beint upp í loft.

Um nú smittan av hesum óskili spreiddur seg, vil ivaleyst verða gjørt andsar galdandi yvirfyri býráð ella sunnheitsstýrinum; tí hetta kundi fyri mongum árum síðani verið gjørt á líkligan hátt.

M. A. Samuelsen.

Løgtingið 1935.

Kirkjudagur á tingi.

Joh. Poulsen

var framsøgumaður í málinum: »kirkja í Arnaríði«, »Eiðis kirkja« »nýggj kirkja í Miðvági«, »kirkja í Hóvi«, »Hvalbiar kirkja«. Um tey trí seinastu málini kom at standa ein orðadráttur, meðan 2 fyrstnevndu fóru í nevnd uttan orðadrátt.

Nýggj kirkja í Miðvági.

Johan Poulsen

greiddi frá, at málið var gamalt. 1836 var kirkjan bygd á fyrsta sinni, umafturbygd 1895. Hon er í ringum standi. Kónur maður úr Havn heldur, kirkjan kann umvalast, meðan Miðvøring halda ikki og krevja nýggja kirkju. Talarin fannst at, at kirkjan ikki var hildin rein.

N. Nielsen

helt at framsøgumaðurin ikki lovaði nógv, greiddi frá síni kirkjuligi stöðu. Løgtingið skuldi bara givið meinigheitinum kirkjurnar og so verið frítt fyri at fingist við kirkjulig mál. Men tá ið aðrir kravdu og fingi kirkjur, vildi hann halda, at tað var rímligt, at Miðvág eisini fekk sína kirkju, stóra og prýðiliga. Kom hann so inn uppá kirkjuna í Vági, har ið teir hava bygt kirkju uppá rós, tí N. Nolsø sigur, at hin gamla kirkjan er góð. Men hon var rímligt ikki nóg fin.

P. M. Dam

helt, at Miðvøring mundu vera nóg kónir at meta góðskuna á kirkjunni. Tað var eingin grund til at seta teir afturum sakkunnleikan aðrastaðni. Teir krevja nýggja kirkju, tí teir halda, hin gamla ikki kann umvalast, so hon gerst nýtilig. Hann hevði talað við ein mann úr Miðvági, ið hevði lagt stóran dent uppá at fáa eina nýggja kirkju. Miðvøgur hevur fjögnum tíðirnar latið hin stórsta partin í kirkjagrunnin — tað var tí rímligt, at tingið royndi at koma umsóknarmonnum í Miðvági á móti.

Nolsø

helt, at honum dámdi gott gamalt, men kirkjan í Vági var vörðin ov lítil. Annars var hon góð.

Nielsen

helt við Nolsø, at tað kundi ikki passa, at teir bygdu ta

stóru kirkjuna, tí at hin gamla var ov lítil. Um so var, kundu Vágbingar fyri lítlan pening skoytt uppi.

Kirkja í Hóvi.

Johan Poulsen

greiddi frá málinum og talaði fyri at bíða eftir teirri gomlu kirkjunni í Vági.

P. M. Dam

harmaðist yvir, at tað sá út til, at Hovbingar heldur ikki í ár vinna nakra sómd í kirkjumálinum. Hann minti aftur á tað, ið Hovbingar eins og hann sjálvur í seinastu tingsetnum høvdu borið fram fyri at fáa eina nýggja kirkju. Hin gamla kirkjan vildi verða líka dýr sum ein nýggj kirkja, kanska dýrari — men so var kortini bert talan um eina gamla kirkju. Talarin vildi mæla teim heiðraðu tingmonnum til at taka aftur til viðgerðar at byggja Hóvi eina nýggja kirkju.

Hvalbiar kirkja.

Joh. Poulsen:

Kirkjan var ætlað at kosta 24.000, um hon varð bygd av træ. Men so vildi kirkjustýrið hava hana av »betone«. Nú kostar kirkjan 42.000 kr. Tingið hevur latið 25.000. Talarin helt tað vera farið óforsvarlig fram við at hava bygt yvir kostnaðarætlanina. Kirkjan var enn ikki tikin til brúks, tí arbeidararnir høvdu forðað hesum, tí teir ikki høvdu fingið arbeiðslønina. Nú hevði maður lænt kirkjuni 6000 kr. og sokir um tingsins tryggjan fyri afturrindan í 10 ár.

A. Samuelsen

gleddi seg yvir, at ein maður vildi lána 6000 kr. til kirkjuna. Men har aftur móti harnaðist hann yvir sum eitt ósomiligt og ljótt forhold, at arbeidararnir hava kravt, at kirkjan ikki skal nýtast, fyrr enn arbeiðslønin er betalt.

P. M. Dam

mælti móti, at tað var eitt ósomiligt og ljótt forhold, at arbeidarar, sum einki hava at liva av uttan arbeiði, kravdu lon sína goldna, áðrenn tað verk, teir høvdu gjørt, varð tikið til brúks. Tað er ein undarligur og ljótur hugsunnarháttur, at tað er rímligt at leverandararnir krevja sitt góldið, meðan tað verður merkt sum ósomiligt og ljótt, at arbeidararnir krevja teirra lon, ógvuliga blígu lon, goldna. Talarin roknaði við, at tingið sum eina sjálfvylgju gekk við til at »garantera« afturbetalingina av teim 6000 kr., sum ein vælsignaður maður hevði lænt.

„Blithsome“ sokkin.

Næstsíðsta sunnudag fekk línubáturin hjá Garðamonnum — »Blithsome« —, ið staddur var 200 fjórðingarsunnafyrir Kappan, ein sjógv, sum skreddi leyst alt omandeks, breyt róðrið og skipið fekk stóran leka. Teir flaggaðu eftir »Coralia«, ið fylgdist við teim. Orkanur var, og »Coralia« kundi ikki seta bát út; teir royndu at slætta sjógvn við olju, meðan teir stjóruðu teir 16 menninar umborð. Bjargingin eydnaðist væl. Í gjár kom »Coralia« á Havnina við manningini.

FØROYA BANKI

HØVEDSKONTOR:
THORSHAVN

STIFTET 1906

AFDELING:
TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000

RENTE af Indskud paa Bankbog..... f. T. 3 1/2 % p. A.
af Indlaan (3 Maaneders Opsigelse) f. T. 4 % p. A.
af Kreditter og Udlaan..... f. T. 5 % p. A.
Disconto..... f. T. 5 a 5 1/2 % p. A.

Indskud paa Bankbog og Indlaan modtages tillige paa følgende Pladser:

Fuglefjord hos	Brevsamler Fru Alma Rustin
Klaksvig —	Sysselmand cand. jur. P. Petersen
Midvaag —	Brevsamler Søren Danielsen
Sand —	Brevsamler Edw. Hjalte
Sorvaag —	Assurandør Daniel Nielsen
Vaag —	Postekspediter A. Djurhuus
Vestmanh. —	Brevsamler Fru Kristine Poulsen

Eg geri fólkí kunnugt, at eg havi búsett meg í Tórshavn sum sakførari. Eg havi kantór saman við bankastjóra, cand. jur. Thorstein Petersen, Tórshavn.

MARIUS HANSEN
Sakførari — Cand. jur.

Telefonir 147 — 347.

Kursus til Motorpasserprøven,

Sætteskipperprøven og Udv. Fiskeskipperprøve begynder 1. Oktober.

Elever kan indmelde sig skriftligt eller pr. Telefontelegram samt ved personlig Henvendelse paa Skolen.

Elever til Motorpasserprøven medbringer Daabsattest, medens Elever til de nautiske Prover desuden medbringer Søfartsbog.

Elever til Styrmandseksamen modtages hele Aaret.

Den 12. September 1935.

Thorshavn Navigationsskole.

Frukt- og Grøntforrættningin, Aarvegur.

Telf. 146.

Telf. 146.

selur góð feroysk og dansk
eplir fyri 10 oyrr. 1/4kg.

Trond Hansen.

Et Svar til de ærede Herrer Lagtingsmænd.

I »Dimmalættingen« ser jeg, at den af mig skrevne Artikel af Ministeriet er forelagt Hr. Amtmand Ringberg til Erklæring. Hr. Ringberg har derefter tilsendt Færøernes Lagting den til Behandling.

I »Dimmalættingen« ser jeg, at kun en Lagtingsmand er Mandfolk nok til at se Sandheden i Øjnene uden at blinke.

Jeg vil gerne gøre Offentligheden opmærksom paa, at Hensigten var og er, at min Artikel maatte henlede Regeringens og hele det danske Folks Opmærksomhed paa, at den færøske Fisker- og Arbejderbefolkning lider Nød, og at en øjeblikkelig Ændring af Samfundsforholdene er nødvendig, saafremt der ikke skal ske en Katastrofe, der jo ogsaa vil gaa ud over den næste Generations fortvivlede Kamp for Tilværelsen. Selv Lægerne har nu følt det som sin Pligt at gøre Lagtinget opmærksomt paa de daarlige Levevilkår, som medfører Underernæring og den dermed stigende uhyggelige Tuberkulose, der i høj Grad breder sig paa Færøerne.

Deraf vil man se, at det er

urigtigt, hvad Patursson oplyste i Lagtinget, at der paa Færøerne nu ikke manglede Indkomster. Nej, jeg ved godt, at hans Indkomster ikke er mangelfulde, men til Gengæld er det jo bevisligt, at hans Næstekærlighed er mere end mangelfuld, især hvis det drejer sig om billig Kod og Margarine til sine fattige Landsmænd.

Men jeg undskylder Patursson. Han er Fantasiens Mand, der stadig arbejder for det umulige.

N. Nielsen protesterer imod, at Arbejderne er i Lommen paa Købmændene. Jeg skal dertil kun bemærke, at jeg ligger inde med Beviser for Rigtigheden deraf. Ligeledes maatte han paatale, at Købmændene blev beskyldt for at lægge 50 % udover det tilladelige paa Varer.

Hvad er utilladeligt paa Færøerne? Jeg har ikke set nogen Lov for Varepriser deroppe. Men ikke destomindre har det sin Rigtighed. Købmand Thomas Thomsen, Tveraa, har selv — uklogt nok — i »Dimmalættingen« gjort Rede for, hvor meget han gav for sydamerikansk Kod, og ud af dette Regnestykke blev der en god 100 % Forretning. Og hvis man yderligere studerer en Kontrabog og sammenligner Varepriser med de danske Priser, saa vil man blive forbauset, selv om Frøken løber paa, f. Eks. Paalæg m. m.

A. Samuelsen siger selv, som rigtigt er, at personlig ansaa han det for rigtigst at købe sine Varer, hvor han hørte hjemme. Men han siger ogsaa, at Folk, der har smaat med Penge, maatte

købe, hvor der var bedst og billigst, det vil med andre Ord sige, at det gør man i Buldog og Daals Varehuse. Ja, det var jo ogsaa Patursson, der var forargel over dette o. m. a. Hr. A. Samuelsen udtalte, at mine Anklager mod de daarlige Samfundsforhold var det rene Vand imod den Betegnelse, jeg gav Størstedelen af Kutterflaaden, »levende Ligkister«. Jeg skrev ikke som anført, nej, jeg skrev »sammenlappede flydende Ligkister«.

At de er levedygtige vilde være forkert sagt. De Herr. Lagtingsmænd har nok allerede glemt, at Færøerne i 1934 mistede 7 Skibe, og saaledes har det jo gaaet Aar for Aar, naar Vejr-guderne rasede over disse gamle Kuttere.

Hr. Debes mener, at der er Grund til at tvivle om Paalideligheden deraf, fordi jeg ikke selv har været med Dødssejlerne. Nej, jeg skal være oprigtig: Jeg har haft nok, bare ved at se paa dem og høre de sagkyndiges Udtalelser om den Skæbne, Fiskerne frister der om Bord. Men Hr. Debes og flere maa jo mene, at de er første Klasse Kuttere, men jeg er ganske sikker paa, at hvis disse Herrer vilde tage et Torn med en af dem, saa vilde de sandelig forandre Mening — saafremt de da kom hjem igen.

Hr. A. Samuelsen mener, at hvis jeg virkelig var besjælet af at hjælpe paa Forholdene, saa vilde et Brev til Statsministeren være af en bedre Virkning. Det er jo netop hvad jeg gjorde, og Virkningen udeblev heller ikke; men det var skam ikke til stor Fordel for Forholdene. Og jeg skal tillade mig at referere lidt af Brevets Indhold fra Statsministeren til mig.

30. august 1935.

Hr. O. M. Schultz.

Jeg har modtaget et Brev fra Dem angaaende Færøerne og har ladet det gennemgaae ogsaa af Partikontorets Folk. Jeg ved meget godt, at det er saare slette Forhold paa Færøerne. Det har Hans Nielsen og jeg fremhævet efter vort første Besøg o. s. v.

Jeg haaber, at Hr. Samuelsen er blevet tilstrækkelig beroliget i saa Henseende. Jeg vil dog gøre ham udtrykkelig opmærksom paa, at jeg tjener ikke Penge som at skrive Artikler om Forholdene paa Færøerne, og det er ej heller min Hensigt at modtage nogen personlig Fordel i den Retning, ligesaa lidt som jeg vilde lade mig true eller betale for at tie med Sandheden.

Tilslut vil jeg gerne gøre Hr. Debes og de øvrige Lagtingsmænd opmærksom paa, at d'Herr. skal passe paa, at de ikke selv kommer til at gøre Færøerne en stor Bjørnetjeneste, saafremt de prøver paa overfor Ministeriet at gøre mine Oplysninger usandfærdige. De kan saa risikere ingen Hjælp at erholde. Men jeg skal gøre mit til, at Lagtingsmændene ikke faar Lov til at forvanske Kendsgerningerne.

Med Tak for Optagelsen.

O. M. Schultz, Odense.